

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2010/19/EU

ze dne 9. března 2010,

kterou se mění pro účely přizpůsobení technickému pokroku v oblasti systémů proti rozstříku u určitých kategorií motorových vozidel a jejich přípojných vozidel směrnice Rady 91/226/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice)⁽¹⁾, a zejména na čl. 39 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 91/226/EHS ze dne 27. března 1991 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se systémů proti rozstříku u určitých kategorií motorových vozidel a jejich přípojných vozidel⁽²⁾ je jednou ze samostatných směrnic v rámci postupu ES schválení typu stanoveného na základě směrnice 2007/46/ES. Ustanovení směrnice 2007/46/ES týkající se systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků pro vozidla se proto vztahují na směrnici 91/226/EHS.

(2) Vzhledem k povinnému uplatnění postupu ES schválení typu na všechny kategorie vozidel, na které se vztahuje směrnice 2007/46/ES, je nutné mít harmonizované požadavky ohledně systémů proti rozstříku u všech kategorií

vozidel, na které se vztahuje směrnice 91/226/EHS. Kromě toho je nutné vyjasnit, že tyto požadavky nejsou povinné pro terénní vozidla. A konečně, z hlediska získaných zkušeností je potřebné přizpůsobit technickému pokroku směrnici 91/226/EHS a v důsledku toho přílohu IV směrnice 2007/46/ES.

(3) Směrnice 91/226/EHS a 2007/46/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(4) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Technického výboru – motorová vozidla,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 91/226/EHS se mění takto:

1) Seznam příloh a přílohy I, II a III se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

2) Neočíslovaná příloha s názvem „Obrázky“ je nahrazena textem uvedeným v příloze II této směrnice.

Článek 2

V příloze IV a příloze XI, dodatcích 2 a 4 směrnice 2007/46/ES se bod 43 nahrazuje tímto:

„43	Systémy proti rozstříku	Směrnice 91/226/EHS	Úř. věst. L 103, 23.4.1991, s. 5.				X	X	X	X	X	X	X
-----	-------------------------	---------------------	-----------------------------------	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 103, 23.4.1991, s. 5.

Článek 3

1. S účinností od 9. dubna 2011 neodmítnou členské státy z důvodů týkajících se zabránění rozstříku udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu vozidlu a konstrukční části, které splňují požadavky uvedené ve směrnici 91/226/EHS ve znění této směrnice.

2. S účinností od 9. dubna 2011 odmítnou členské státy z důvodů týkajících se zabránění rozstříku udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu vozidlu a konstrukční části, které nesplňují požadavky uvedené ve směrnici 91/226/EHS ve znění této směrnice.

3. Je-li žádáno o úplné ES schválení typu vozidla podle směrnice 2007/46/ES, typy vozidel, kterým bylo uděleno vnitrostátní schválení typu nebo ES schválení typu zahrnující požadavky týkající se zabránění rozstříku, nemusí vyhovovat požadavkům týkajícím se zabránění rozstříku stanoveným směrnicí 91/226/ES.

Článek 4

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 8. dubna 2011. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Budou tyto předpisy používat od 9. dubna 2011.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátý den po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 9. března 2010.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA I

1. Seznam příloh směrnice 91/226/EHS se mění takto:

a) název dodatku 3 přílohy II se nahrazuje tímto:

„Informační dokument k ES schválení typu konstrukční části“;

b) název přílohy III se nahrazuje tímto:

„Příloha III: Požadavky týkající se ES schválení typu vozidla s ohledem na montáž systémů proti rozstříku

Dodatek 1: Informační dokument k ES schválení typu vozidla

Dodatek 2: Vzor certifikátu ES schválení typu vozidla“

c) řádek „OBRÁZKY: (1–9)“ se nahrazuje tímto:

„Příloha V: Obrázky 1 až 9“.

2. Příloha I směrnice 91/226/EHS se mění takto:

a) Body 9, 10 a 11 se nahrazují tímto:

„9. Zdvíhatelná náprava

„Zdvíhatelnou nápravou“ se rozumí náprava, jak je definována v bodě 2.15 přílohy I směrnice 97/27/ES.

10. Nenaložené vozidlo

„Nenaloženým vozidlem“ se rozumí vozidlo v provozním stavu, jak je definováno v bodě 2.6 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES (*).

11. Běhoun

„Běhounem“ se rozumí část pneumatiky, jak je definována v bodě 2.8 přílohy II směrnice 92/23/EHS.

(*) Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.“

b) Doplnují se nové body 13, 14 a 15, které znějí:

„13. Tahač návěsu

„Tahačem návěsu“ se rozumí tažné vozidlo, jak je definováno v bodě 2.1.1.2.2 přílohy I směrnice 97/27/ES.

14. Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla

„Maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla“ se rozumí maximální hmotnost vozidla, jak je definována v bodě 2.6 přílohy I směrnice 97/27/ES.

15. Typ vozidla

„Typem vozidla“ se v souvislosti se zabráněním rozstříku rozumí dokončená, nedokončená nebo dokončovaná vozidla, která se od sebe neliší v následujících hlediscích:

— typ zařízení proti rozstříku (namontovaný na vozidle),

— označení typu systému proti rozstříku, poskytnuté výrobcem.“

3. Příloha II směrnice 91/226/EHS se mění takto:

a) Body 2 až 3.4.3 se nahrazují tímto:

„2. Žádost o ES schválení typu konstrukční části

2.1 Žádost o ES schválení typu konstrukční části podle článků 7 směrnice 2007/46/EHS pro typ zařízení proti rozstříku podává výrobce.

2.2 Vzor informačního dokumentu je uveden v dodatku 3.

2.3 Technické zkušebně, která je odpovědná za provádění typových schvalovacích zkoušek, bude předloženo níže uvedené:

Čtyři vzorky: z toho tři pro zkoušky a čtvrtý k uložení v laboratoři pro případné pozdější ověření. Zkušebna si může vyžádat další vzorky.

2.4 Označení

Každý vzorek musí být čitelně a nesmazatelně označen výrobní značkou nebo obchodním názvem a označením typu, přičemž na něm musí být ponecháno dostatek místa pro značku ES schválení typu konstrukční části.

3. Udělení ES schválení typu konstrukční části

3.1 Jsou-li splněny odpovídající požadavky, udělí se ES schválení typu podle článku 10 směrnice 2007/46/EHS.

3.2 Vzor certifikátu ES schválení typu je uveden v dodatku 4.

3.3 Každému schválenému typu zařízení proti rozstříku se přidělí číslo schválení typu podle přílohy VII směrnice 2007/46/EHS. Stejný členský stát nesmí přidělit stejné číslo jinému typu zařízení proti rozstříku.

3.4 Každé zařízení proti rozstříku, které je shodné s typem schváleným podle této směrnice, musí být opatřeno značkou ES schválení typu konstrukční části, která k němu musí být připevněna tak, aby byla nesmazatelná a snadno čitelná, i když je zařízení namontováno na vozidle.

3.5 V souladu s bodem 1.3 dodatku přílohy VII směrnice 2007/46/ES se k značce schválení typu připojí symbol „A“ pro typ zařízení s pohlcováním energie nebo symbol „S“ pro typ zařízení se separátorem vzduchu a vody.“

b) Dodatky 1 až 4 se nahrazují tímto:

„Dodatek 1

Zkoušky typu zařízení proti rozstříku s pohlcováním energie

1. Princip

Účelem zkoušky je kvantitativně stanovit schopnost zařízení zadržet vodu stříkanou proti němu z řady trysek. Zkušební sestava má reprodukovat podmínky, pokud se týká objemu a rychlosti vody vrhané vzhůru z vozovky vzorkem pneumatiky, za kterých zařízení funguje, je-li namontováno na vozidle.

2. Zařízení

Zkušební sestava je znázorněna na obrázku 8 přílohy V.

3. Zkušební podmínky

3.1 Zkoušky se musí provést v uzavřené místnosti s klidným ovzduším.

3.2 Teplota okolí a teplota zkušebních vzorků musí být 21 (± 3) °C.

3.3 Použije se deionizovaná voda.

3.4 Zkušební vzorky musí být na každou zkoušku připraveny navlhčením.

4. Postup

4.1 Vzorek zkoušeného zařízení široký 500 (+ 0/- 5) mm a dlouhý 750 mm se upevní na svislou desku zkušebního zařízení, přičemž se ověří, zda je vzorek správně umístěn vůči okrajům jímky a zda žádná překážka nemůže vodu před jejím nárazem nebo po nárazu odchýlit.

4.2 Průtok se nastaví na 0,675 (+/- 0,01) l/s a na vzorek se z vodorovné vzdálenosti 500 (+/- 2) mm nastříká nejméně 90 litrů a nejvýše 120 litrů (obrázek 8 v příloze V).

4.3 Voda se nechá odkapat ze vzorku do jímky. Vypočítá se procento zachycené vody vzhledem k množství rozprášené vody.

4.4 Zkouška se podle bodů 4.2 a 4.3 provede na vzorku pětikrát. Ze série pěti zkoušek se vypočte průměrné procento.

5. Výsledky

5.1 Průměrná procentuální hodnota vypočtená v bodě 4.4 musí činit 70 % nebo více.

5.2 Jestliže se během série pěti zkoušek největší a nejmenší procentuální podíl zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 %, je série zkoušek neplatná a musí se opakovat.

Jestliže se během druhé série pěti zkoušek největší a nejmenší množství zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 % a jestliže nižší hodnota nesplňuje požadavky podle bodu 5.1, schválení typu se odmítne.

5.3 Provede se zkouška, zda svislá poloha zařízení ovlivňuje získané výsledky. Je-li tomu tak, pak se postup popsaný v bodech 4.1 až 4.4 musí zopakovat v poloze, kde je dosaženo nejvyšší a nejnižší procento zachycené vody; požadavky podle bodu 5.2 přitom zůstávají v platnosti.

Z výsledků jednotlivých zkoušek se vytvoří průměrný procentní výsledek. Tento průměr musí činit 70 % nebo více.

Dodatek 2

Zkoušky typu zařízení proti rozstříku se separátorem vzduchu a vody

1. Princip

Účelem zkoušky je stanovit účinnost porézního materiálu určeného k zadržování vody stříkané tlakovým rozprašovačem vzduchu/vody.

Zařízení použité ke zkoušce musí simulovat podmínky, kterým by byl materiál vystaven, pokud se týká objemu a rychlosti vodní mlhy vytvářené pneumatikami, kdyby byl upevněn na vozidle.

2. Zařízení

Zkušební sestava je znázorněna na obrázku 9 přílohy V.

3. Zkušební podmínky

3.1 Zkoušky se musí provést v uzavřené místnosti s klidným ovzduším.

3.2 Teplota okolí a teplota zkušebních vzorků musí být 21 (± 3) °C.

3.3 Musí být použita deionizovaná voda.

3.4 Zkušební vzorky musí být na každou zkoušku připraveny navlhčením.

4. Postup

4.1 Vzorek o rozměrech 305×100 mm se upevní svisle na zkušební zařízení, přičemž se ověří, zda mezi vzorkem a horní zakřivenou deskou není mezera a zda je jímka ve správné poloze. Nádrž rozprašovače se naplní $1 \pm 0,005$ litrem vody a umístí do polohy znázorněné na obrázku.

4.2 Rozprašovač se seřídí takto:

tlak (v rozprašovači): 5 bar + 10 %/- 0 %

průtok: 1 litr/minutu $\pm$ 5 sekund

rozprašování: kruhové, 50 ± 5 mm v průměru a ve vzdálenosti 200 ± 5 mm od vzorku, tryska má $5 \pm 0,1$ mm v průměru.

4.3 Rozprašuje se do okamžiku, kdy přestane vystupovat vodní mlha, a změří se čas. Voda se nechá stékat ze vzorku do jímky po dobu 60 sekund a změří se objem zachycené vody. Změří se množství vody, která zůstala v nádrži rozprašovače. Vypočítá se objemové procento zachycené vody ve vztahu k objemu rozprašené vody.

4.4 Zkouška se pětikrát opakuje a vypočítá se (v procentech) průměrné množství zachycené vody. Před každou zkouškou se ověří, zda jsou jímka, rozprašovač a měrná nádoba suché.

5. Výsledky

5.1 Průměrná procentuální hodnota vypočtená v bodě 4.4 musí činit 85 % nebo více.

5.2 Jestliže se během série pěti zkoušek největší a nejmenší procentuální podíl zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 %, musí se série pěti zkoušek opakovat. Jestliže se během druhé série pěti zkoušek největší a nejmenší procentuální podíl zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 % a jestliže nižší hodnota nesplňuje požadavky podle bodu 5.1, schválení typu se odmítne.

5.3 Jsou-li získané výsledky ovlivněny svislou polohou zařízení, musí být postup podle bodů 4.1 až 4.4 zopakován v polohách, ve kterých se dosahuje největšího a nejmenšího procentuálního podílu zachycené vody; požadavky podle bodu 5.2 přitom zůstávají v platnosti.

Požadavek podle bodu 5.1 zůstává v platnosti za účelem získání výsledků každé zkoušky.

Dodatek 3

Informační dokument č. ... týkající se ES schválení typu konstrukční části zařízení proti rozstříku (směrnice 91/226/EHS)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní název výrobce):

0.2 Typ:

0.5 Název a adresa výrobce:

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:

0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):

1. POPIS ZAŘÍZENÍ

1.1 Technický popis zařízení proti rozstříku, které uvádí jeho fyzikální funkční princip a příslušnou zkoušku, které bylo podrobeno:

1.2 Použité materiály:

1.3 Dostatečně podrobný výkres (podrobné výkresy) ve vhodném měřítku, které umožní jeho (jejich) identifikaci. Na výkresu musí být znázorněno navrhované umístění značky EHS schválení typu konstrukční části:

Datum

Podpis

Dodatek 4

VZOR

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

- ES schválení typu
- Rozšíření ES schválení typu
- Odmítnutí ES schválení typu
- Odejmutí schválení typu

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku ⁽¹⁾ s ohledem na směrnici 91/226/EHS, naposledy pozměněné směrnicí Komise 2010/19/EU ⁽²⁾

Číslo schválení typu:

Důvod rozšíření:

ODDÍL I

- 0.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 0.2 Typ:
- 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen ⁽¹⁾ ⁽³⁾
- 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla ⁽⁴⁾
- 0.5 Název a adresa výrobce:
- 0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:
- 0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):

ODDÍL II

- 1. Doplňující informace (přicházejí-li v úvahu): viz *doplněk*
- 2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
- 3. Datum zkušebního protokolu:
- 4. Číslo zkušebního protokolu:
- 5. Poznámky (jsou-li nějaké): viz *doplněk*
- 6. Místo:
- 7. Datum:
- 8. Podpis:
- 9. Přiložen je seznam schvalovací dokumentace uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽²⁾ Úř. věst. L 72, 20.3.2010, s. 17.

⁽³⁾ Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

⁽⁴⁾ Podle definice v příloze II části A směrnice 2007/46/ES.

Doplňk

k certifikátu ES schválení typu č. ... týkajícímu se schválení typu konstrukční části vozidla – zařízení proti rozstříku s ohledem na směrnici 91/226/EHS, naposledy pozměněnou směrnicí 2010/19/EU

1. Dodatečné informace

1.1. Princip činnosti zařízení: s pohlcováním energie/se separátorem vzduchu a vody ⁽¹⁾:

1.2. Vlastnosti zařízení proti rozstříku (stručný popis, výrobní značka nebo název, číslo/čísla):

5. Poznámky (jsou-li nějaké):

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.“

4. Příloha III směrnice 91/226/EHS se mění takto

a) Body 0.1 a 0.2 se nahrazují tímto:

„ROZSAH PLATNOSTI

0.1 Vozidla kategorií N a O s výjimkou terénních vozidel definovaných v příloze II směrnice 2007/46/ES, musí být vyráběna a/nebo vybavena systémem proti rozstříku tak, aby splnila požadavky stanovené v této příloze. V případě vozidel v uspořádání podvozek/kabina řidiče se tyto požadavky uplatňují pouze na kola zakrytá kabinou.

Pro vozidla kategorie N1 a N2 s maximální přípustnou hmotností naloženého vozidla nepřesahující 7,5 tuny se jako alternativa k požadavkům této směrnice mohou na žádost výrobce uplatnit požadavky směrnice 78/549/EHS (*).

0.2 Požadavky této přílohy týkající se zařízení proti rozstříku, jak jsou definovány v bodě 4 přílohy I, nejsou povinné pro kategorie vozidel N, O₁ a O₂ s maximální přípustnou hmotností naloženého vozidla nepřesahující 7,5 tuny, vozidla v uspořádání podvozek/kabina řidiče, vozidla bez karoserie nebo vozidla, na kterých by přítomnost zařízení proti rozstříku byla neslučitelná s jejich použitím. Pokud však jsou tato zařízení na uvedená vozidla montována, musí splňovat požadavky této směrnice.

(*) Úř. věst. L 168, 26.6.1978, s. 45.“

b) Bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. Poloha vnějšího bočního krytu

Vzdálenost „c“ mezi podélnou rovinou dotýkající se vnější stěny pneumatiky, s výjimkou jakéhokoli vydutí pneumatiky v blízkosti země, a vnitřním okrajem bočního krytu nesmí přesahovat 100 mm (obrázky 1a a 1b v příloze V).“

c) Body 4.1 a 4.2 se zrušují.

d) Bod 7.1.1 se nahrazuje tímto:

„7.1.1 Blatníky musí kryt prostor, který se nachází bezprostředně nad, před a za pneumatikou (pneumatikami), tímto způsobem:

a) v případě jednotlivé nebo vícenásobné nápravy musí přední okraj (C) dosahovat vpředu až k čáře O–Z, kde úhel ϑ (theta) je maximálně 45° nad horizontálou.

Nejzadnější okraj (obrázek 2 v příloze V) musí sahat dolů tak, aby nebyl výše než 100 mm nad vodorovnou čarou procházející středem kola;

b) v případě vícenásobných náprav se úhel ϑ týká pouze první přední nápravy a požadavek týkající se výšky nejzadnějšího okraje se týká pouze nejzadnější nápravy;

- c) celková šířka blatníku „q“ (obrázek 1a v příloze V) musí přinejmenším postačovat ke krytí celé šířky pneumatiky „b“ nebo celé šířky dvou pneumatik t u zdvojených kol, přičemž se berou v úvahu krajní případy kombinace pneumatika/kolo uvedené výrobcem. Rozměry „b“ a „t“ se měří ve výši náboje kola, přičemž se neberou v úvahu označení, žebra, ochranné pásy atd. na bočních stěnách pneumatiky.“

e) Bod 7.1.3 se nahrazuje tímto:

„7.1.3 Jsou-li blatníky zhotoveny z více částí, nesmějí v nich být otvory umožňující rozstřík, pokud je vozidlo v pohybu. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud jak v případě, kdy je vozidlo zatížené, tak i pokud je nezatížené, radiální proud jdoucí ven ze středu kola vždy narazí na zařízení proti rozstříku, a to po celé šířce jízdního povrchu pneumatiky a v rámci rozsahu blatníku.“

f) Body 7.2.1, 7.2.2 a 7.2.3 se nahrazují tímto:

„7.2.1 V případě jednotlivých náprav se nesmí spodní okraj vnějšího bočního krytu nacházet za následujícími vzdálenostmi a poloměry, měřenými od středu kola, s výjimkou nejspodnějších okrajů, které mohou být zaoblené (obrázek 2 v příloze V).

Vzduchové zavěšení:

a) Nápravy s řízenými koly nebo samořízenými koly:
od předního okraje (směrem k přední části vozidla) (bod C)
k zadnímu okraji (směrem k zádi vozidla) (bod A)	}	$R_v \leq 1,5 R$
b) Nápravy s neřízenými koly:
od předního okraje (bod C)
k zadnímu okraji (bod A)	}	$R_v \leq 1,25 R$

Mechanické zavěšení:

a) obecný případ } $R_v \leq 1,8 R$

b) neřízená kola u vozidel s maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla vyšší než 7,5 t } $R_v \leq 1,5 R$

kde R je poloměr pneumatiky namontované na vozidle a R_v je radiální vzdálenost spodního okraje vnějšího bočního krytu.

7.2.2 V případě vícenásobných náprav se požadavky stanovené v bodě 7.2.1 neuplatňují mezi vertikálními příčnými rovinami procházejícími přes střed první a poslední nápravy, přičemž vnější boční kryt může být rovný, aby zajistil kontinuitu systému proti rozstříku (obrázek 4 v příloze V).

7.2.3 Vzdálenost mezi nejsvrchnějším a nejspodnějším bodem systému proti rozstříku (blatník a vnější boční kryt) měřená v kterémkoli průřezu kolmém na blatník (viz obrázky 1b a 2 přílohy V) musí být nejméně 45 mm ve všech bodech za svislou čarou procházející středem kola nebo prvního kola v případě vícenásobné nápravy. Před touto čarou se může tento rozměr postupně zmenšovat.“

g) Vkládají se nové body 7.2.5 a 7.2.6, které zní:

„7.2.5 Požadavky bodů 7.2.3 a 7.2.4 se lokálně nemusí dodržet, pokud je boční kryt tvořen různými prvky, které se mohou vzájemně pohybovat.

7.2.6 Návěsové tahače s nízkým podvozkem (podle definice v bodě 6.20 normy ISO 612 z roku 1978), zejména tahače, které mají výšku spojovacího čepu vůči zemi rovnou nebo nižší než 1 100 mm, mohou být zkonstruovány tak, že budou osvobozeny od požadavků uvedených v bodě 7.1.1 písm. a) a bodech 7.1.3 a 7.2.4. V tomto ohledu mohou blatníky a boční kryty nezakrývat oblast těsně nad pneumatikami zadních náprav, pokud jsou tahače spojené s návěsem, aby se zabránilo zničení systému proti rozstříku. Blatníky a boční kryty těchto vozidel musí nicméně odpovídat požadavkům výše uvedených bodů v oblastech, které jsou více než 60° od svislé čáry procházející středem kola, před a za těmito pneumatikami.

Tato vozidla proto musí být zkonstruována tak, aby vyhověla požadavkům stanoveným v prvním odstavci, pokud jsou provozována bez návěsu.

Aby mohly vyhovět těmto požadavkům, mohou mít blatníky a boční kryty například odstranitelné části.“

h) Bod 7.3.1 se nahrazuje tímto:

„7.3.1 Šířka zástěrky musí splňovat požadavky pro „q“ v bodě 7.1.1 písm. c), s výjimkou případu, kdy je zástěrka v blatníku; v tom případě musí být široká alespoň jako běhoun pneumatiky.

Šířka části zástěrky, umístěné pod blatníkem musí splňovat podmínku stanovenou v tomto bodě s tolerancí 10 mm na každé straně.“

i) Bod 7.3.3 se nahrazuje tímto:

„7.3.3 Maximální výška spodního okraje zástěrky nad vozovkou nesmí být větší než 200 mm (obrázek 3 v příloze V).

U poslední nápravy, u níž radiální vzdálenost spodního okraje vnějších bočních krytů Rv není větší než poloměr pneumatik namontovaných na kola této nápravy, se tato vzdálenost zvětšuje na 300 mm.

Maximální výška spodního kraje zástěrky od země může být zvýšena na 300 mm, pokud to výrobce považuje za technicky správné vzhledem k charakteristice zavěšení náprav.“

j) V bodě 7.3.5 se odkaz na „obrázek 4b“ nahrazuje odkazem na „obrázek 4 v příloze V“.

k) Bod 9.3.2.1 se nahrazuje tímto:

„9.3.2.1. Spodní okraj zařízení proti rozstříku nesmí být vzdálen od vozovky více než 200 mm.

Maximální výška spodního kraje zástěrky od země může být zvýšena na 300 mm, pokud to výrobce považuje za technicky správné vzhledem k charakteristice zavěšení náprav.“

l) Doplňuje se nový bod 10, který zní:

„10. U vícenásobných náprav nemusí zařízení proti rozstříku jedné nápravy, která není nejzadnější nápravou, pokrývat celou šířku běhounu pneumatiky, pokud je možnost lokální kolize mezi systémem proti rozstříku a konstrukcí nápravy nebo jejího zavěšení či podvozku.“

m) Dodatek se vypouští

n) Doplňují se nové dodatky 1 a 2, které znějí:

„Dodatek 1

INFORMAČNÍ DOKUMENT Č. ... TÝKAJÍCÍ SE ES SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA S OHLEDEM NA MONTÁŽ SYSTÉMŮ PROTI ROZSTŘIKU (SMĚRNICE 91/226/EHS, NAPOSLEDY POZMĚNĚNÁ SMĚRNICÍ 2010/19/EU) (*)

(Vysvětlivky viz příloha I směrnice 2007/46/ES)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní název výrobce):

- 0.2 Typ:
- 0.2.1 Obchodní označení (je-li/jsou-li k dispozici):
- 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen ^(b)
- 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla ^(c):
- 0.5 Název a adresa výrobce:
- 0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):
1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
- 1.1 Fotografie a/nebo výkresy reprezentující typ vozidla:
- 1.3 Počet náprav a kol:
- 1.3.1 Počet a umístění náprav s dvojitou montáží kol:
- 1.3.2 Počet a umístění řízených náprav:
2. HMOTNOSTI A ROZMĚRY ^(f) ^(g)
- (v kg a mm) (případně uveďte odkaz na výkres)
- 2.1 Rozvor (rozvory) náprav (plně naloženého vozidla) ^(g) ^(h):
- 2.6 Hmotnost v provozním stavu (maximální a minimální pro každou variantu)
- Hmotnost vozidla v provozním stavu s karoserií a u tažných vozidel kategorie jiné než M₁ se spojovacím zařízením, pokud je namontováno výrobcem, nebo hmotnost podvozku nebo podvozku s kabinou, bez karoserie a/nebo spojovacího zařízení, pokud výrobce karoserií a/nebo spojovací zařízení nemontuje (včetně kapalin, náradí, náhradního kola, je-li namontováno, a řidiče, u autobusů a autokarů včetně hmotnosti člena posádky, pokud je ve vozidle montováno služební sedadlo) ^(h) (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
- 2.6.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy a u návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení ve spojovacím bodě (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
- 2.8 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla podle výrobce ⁽ⁱ⁾ ^(j):
9. KAROSERIE
- 9.20 Systém proti rozstříku
- 9.20.0 Namontován: ano/ne/neúplně ^(l)
- 9.20.1 Stručný popis vozidla z hlediska systému proti rozstříku a jeho hlavních částí:
- 9.20.2 Podrobné výkresy systému proti rozstříku a jeho umístění na vozidle s údajem rozměrů podle vyobrazení v příloze V směrnice 91/226/EHS, který bere v úvahu krajní kombinace pneumatika/kolo:
- 9.20.3 Číslo (čísla) schválení typu zařízení proti rozstříku, je-li (jsou li) k dispozici:

Datum, spis

(*) Pro vozidla kategorie N1 a vozidla kategorie N2 s maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla nepřesahující 7,5 tuny se použitím výjimky podle bodu 0.1 přílohy III této směrnice může použít informační dokument uvedený v příloze II směrnice 78/549/EHS.

Dodatek 2

VZOR

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

- ES schválení typu ⁽¹⁾
- Rozšíření ES schválení typu ⁽¹⁾
- Odmítnutí ES schválení typu ⁽¹⁾
- Odejmutí ES schválení typu ⁽¹⁾

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku s ohledem na směrnici 91/226/EHS, naposledy pozměněnou směrnicí 2010/19/EU ⁽¹⁾

Číslo schválení typu:

Důvod rozšíření:

ODDÍL I

- 0.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 0.2 Typ:
- 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen ⁽¹⁾ ⁽²⁾
- 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 0.5 Název a adresa výrobce:
- 0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:
- 0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):

ODDÍL II

- 1. Doplnující informace (přicházejí-li v úvahu): viz doplněk
- 2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
- 3. Datum zkušebního protokolu:
- 4. Číslo zkušebního protokolu:
- 5. Poznámky (jsou-li nějaké): viz doplněk
- 6. Místo:
- 7. Datum:
- 8. Podpis:
- 9. Přiložen je se seznam schvalovací dokumentace uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽²⁾ Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

⁽³⁾ Podle definice v příloze II části A směrnice 2007/46/ES.

Doplňek

K CERTIFIKÁTU ES SCHVÁLENÍ TYPU Č. ... TÝKAJÍCÍ SE SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA S OHLEDEM NA SMĚRNICI
91/226/EHS, NAPOSLEDY POZMĚNĚNOU SMĚRNICÍ 2010/19/EU)

1. Dodatečné informace
- 1.1. Vlastnosti zařízení proti rozstříku (typ, stručný popis, obchodní značka nebo název, číslo (čísla) schválení typu konstrukčních částí):
5. Poznámky (pokud jsou):“

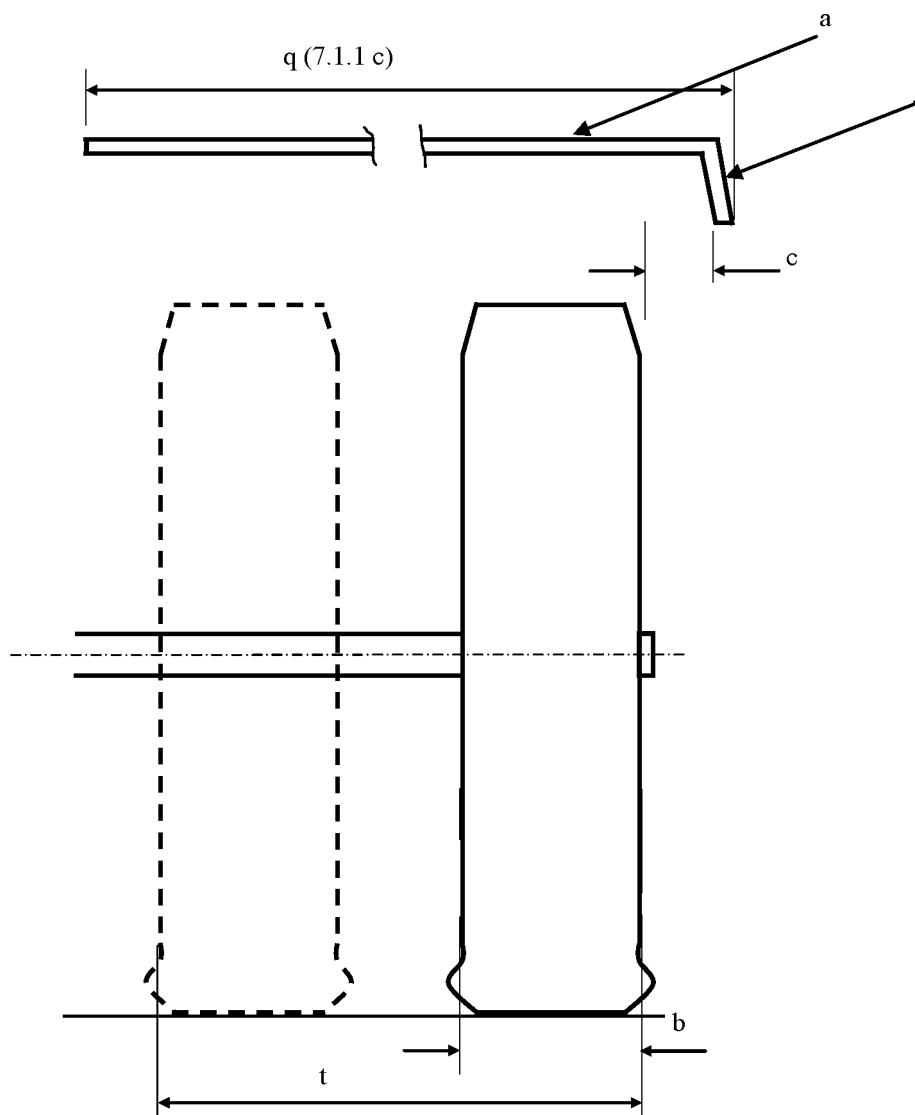
PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA V

OBRÁZKY

Obrázek 1a

Šířka (q) blatníku (a) a poloha bočního krytu (j)

Poznámka: Číslo odkazuje na příslušné body v příloze III.

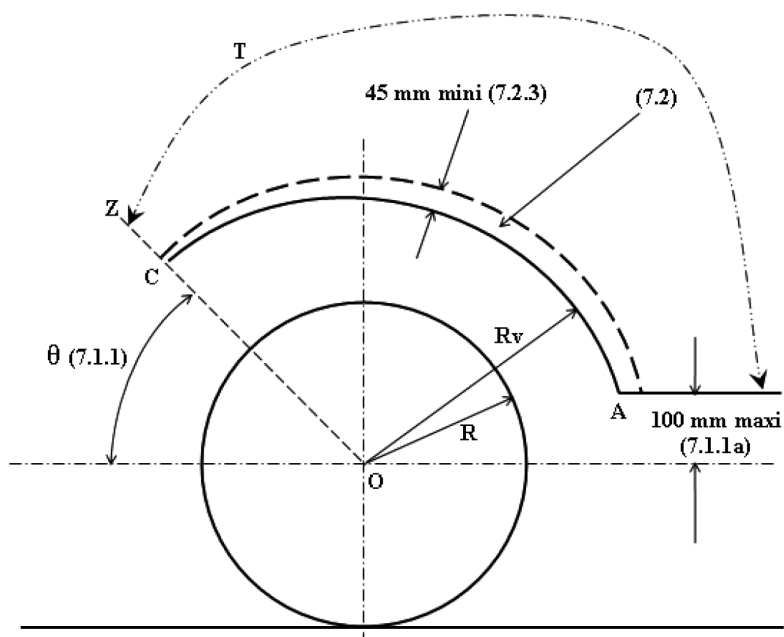
Obrázek 1b

Příklad měření vnějšího krytu

Obrázek 2

Rozměry blatníku a vnějšího bočního krytu

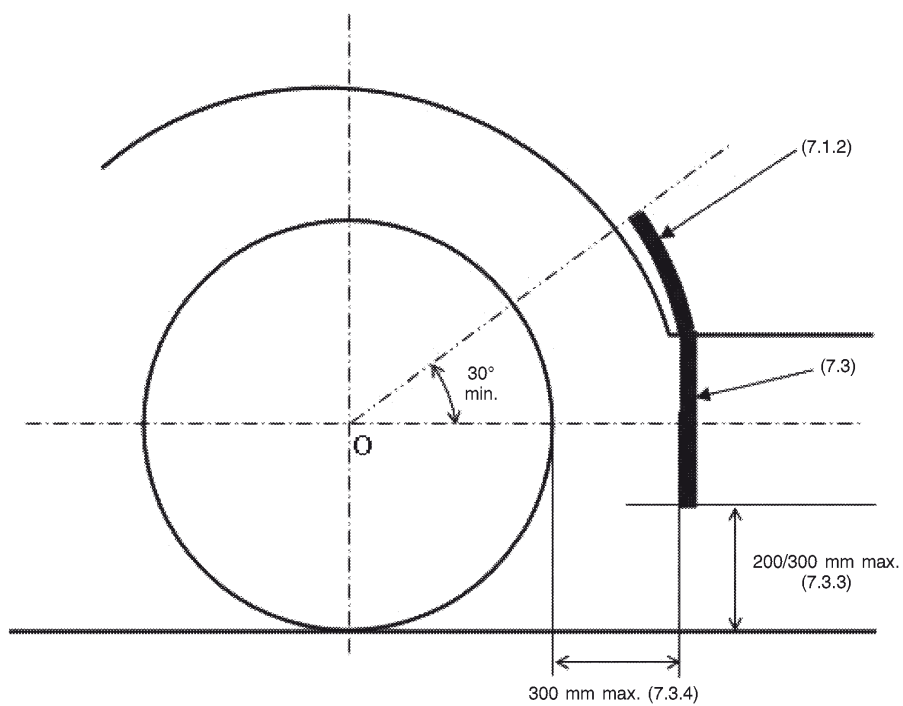

Poznámka:

1. Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.
2. T: rozsah blatníku.

Obrázek 3

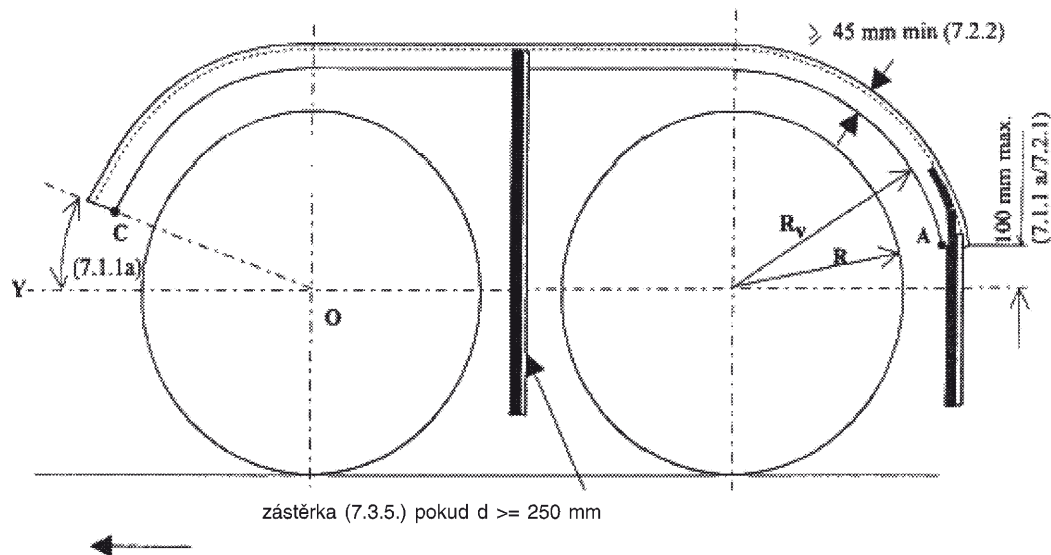
Poloha blatníku a zástěrky

Poznámka: Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.

Obrázek 4

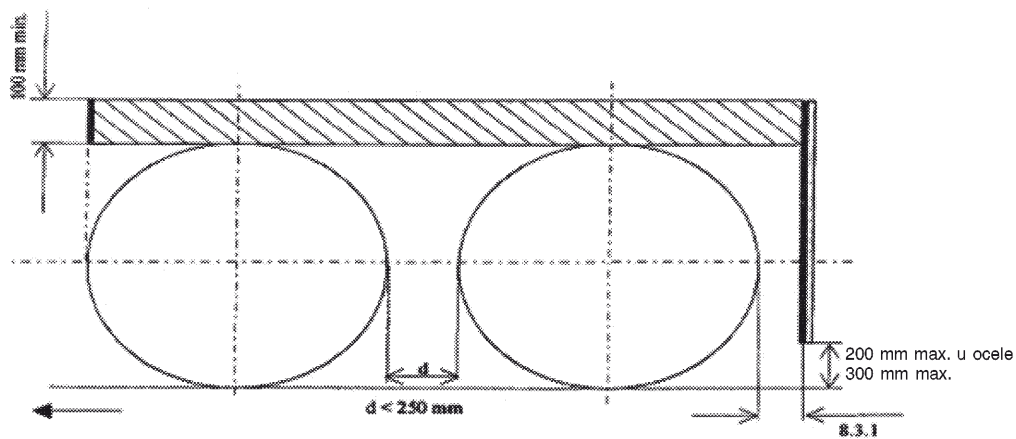
Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku (blatník, zástěrka, vnější boční kryt), zahrnující zařízení proti rozstříku (s absorbováním energie) pro vícenásobné nápravy

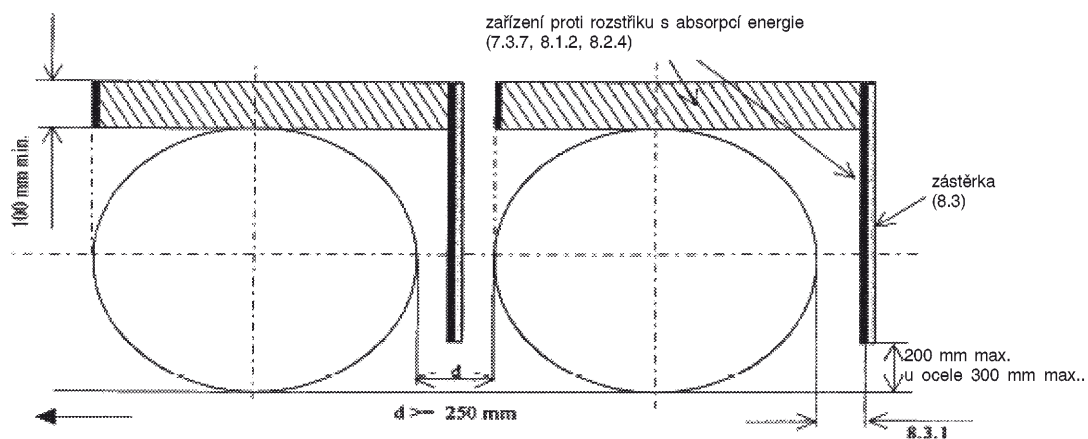
Obrázek 5

Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku zahrnující zařízení proti rozstříku (s absorbováním energie) pro nápravy vybavené neřízenými nebo samořízenými koly

(Příloha III – body 6.2 a 8)

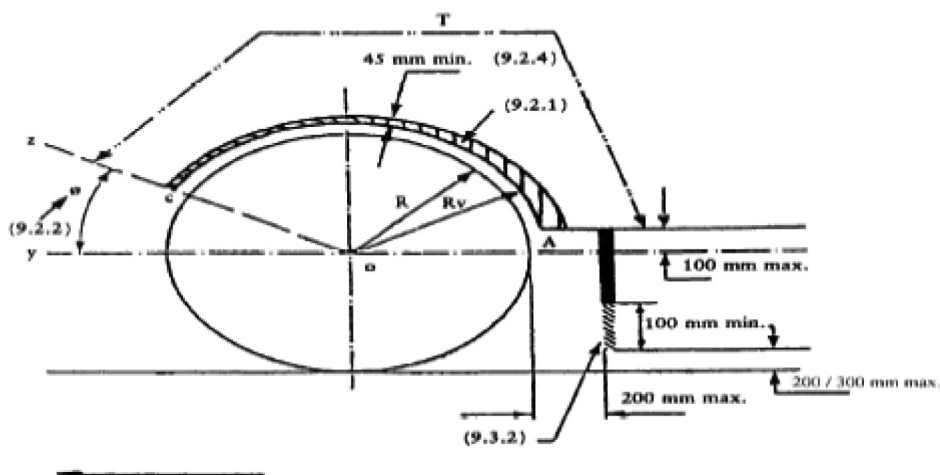
a) Vícenásobné nápravy, pokud je vzdálenost mezi pneumatikami menší než 250 mm

b) Jednoduché nebo vícenásobné nápravy, pokud vzdálenost mezi pneumatikami není menší než 250 mm

Obrázek 6

Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku zahrnující zařízení proti rozstříku (se separátorem vzduchu a vody) pro nápravy vybavené řízenými, samořízenými nebo neřízenými koly

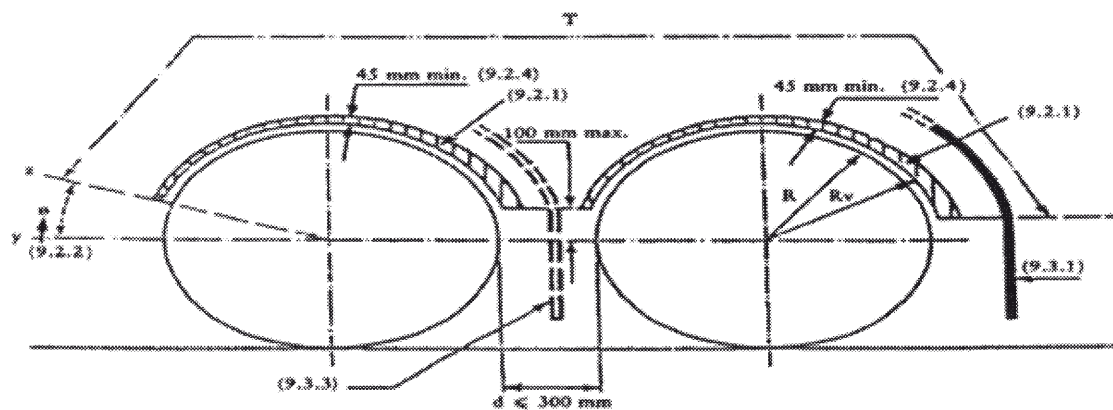

Poznámka:

1. Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.
2. T: rozsah blatníku

Obrázek 7

Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku zahrnující zařízení proti rozstříku (blatník, zástěrka, vnější boční kryt) pro vícenásobné nápravy, pokud vzdálenost mezi pneumatikami nepřesahuje 300 mm

$d \geq 250$; zástěrka je vyžadována

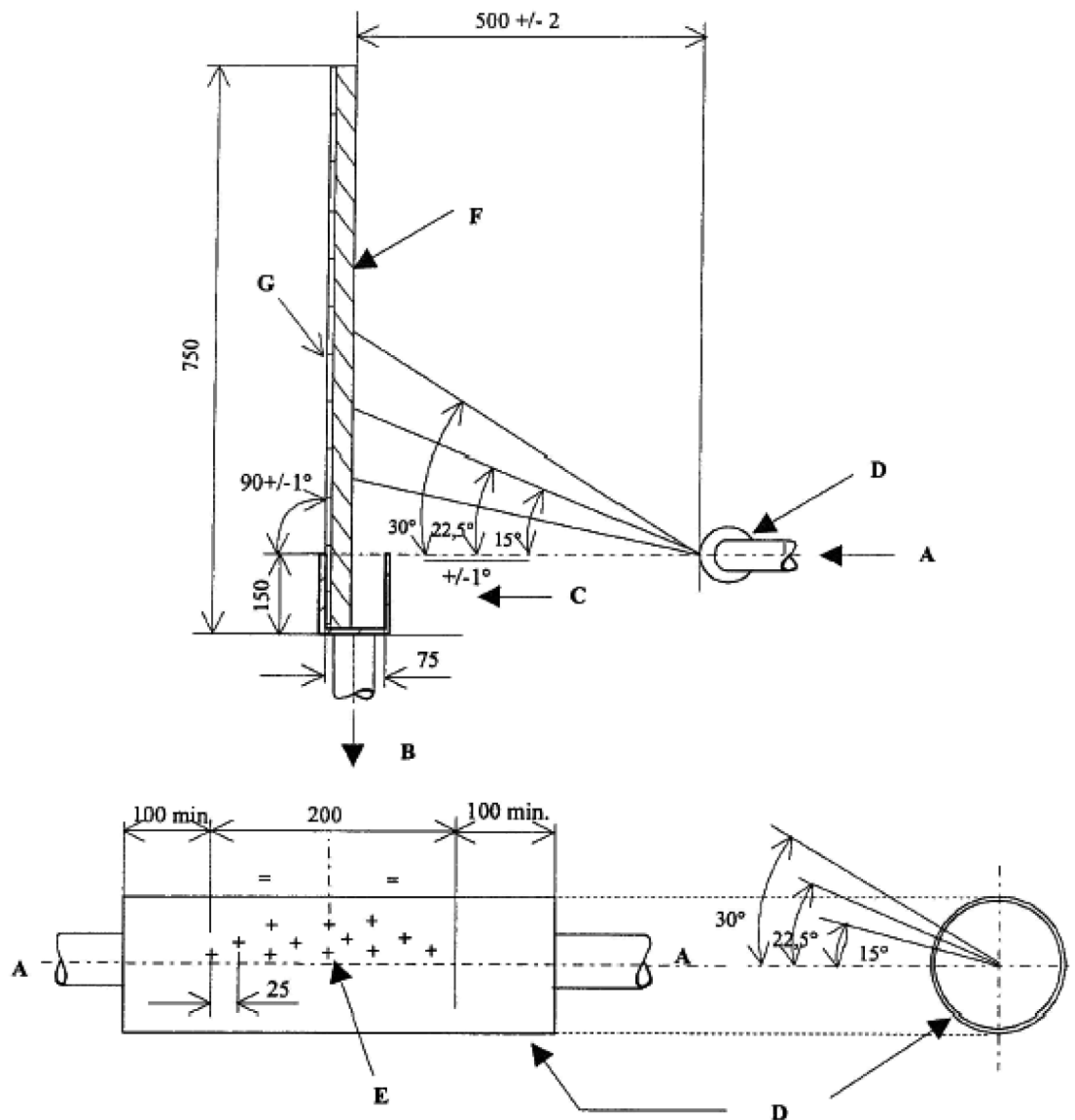
Poznámka:

1. Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.
2. T: rozsah blatníku.

Obrázek 8

Zkušební sestava pro zařízení proti rozstříku s pohlcováním energie

(příloha II, dodatek 1)

Poznámka

A = dodávka vody z čerpadla

B = odtok do jímky

C = jímka s vnitřními rozměry: délka 500 (+5/-0) mm a šířka 75 (+2/-0) mm

D = nerezové potrubí s vnějším průměrem 54 mm, tloušťkou stěny 1,2 (+/-0,12) mm, vnitřním a vnějším povrchem s povrchovou drsností Ra mezi 0,4 a 0,8 μm

E = 12 válcovitých radiálně vyvrtaných otvorů s pravoúhlými stranami, bez otřepů. Jejich průměr, měřený na vnitřní a vnější straně potrubí, je 1,68 (+0,010/-0) mm

F = zkušební vzorek o šířce 500 (+0/-5) mm

G = pevná plochá deska

Všechny lineární rozměry jsou uvedeny v mm.

Obrázek 9

Zkušební sestava pro zařízení proti rozstříku se separátorem vzduchu a vody

(příloha II, dodatek 2)

